

Ressò

novembre 16

Millorar la vida quotidiana amb humilitat i senzillesa

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

A Déu per l'amor sense por

Quan parles amb persones de certa edat sobre la seva formació religiosa, fins i tot els mateixos creients, et diuen majoritàriament que no fou fàcil. Religiosos i religioses, fills dels seus temps s'ajudaven en l'educació dels infants, com feien també els mestres i les pròpies famílies en no poques vegades del recurs de la por i l'amenaça del càstig. La por és el recurs pedagògic més fàcil de fer servir. A vegades pot semblar que la por pot funcionar millor que altres mètodes també equivocats més actuals, com pot ser la inhibició davant els comportaments, la innovació pel fet de innovar, la manipulació ideològica, l'evasió davant els conflictes, etc. Però la por no ens ajudar a madurar una resposta de fe cristiana que ens ompli veritablement. Fer o no fer les coses per por ens manté immadurs i la fe cristiana exigeix una maduresa que ens ajudi a gestionar la nostra resposta des de la llibertat. Viure en llibertat no és gens fàcil, sobretot quan no ens han educat en valors coherents o ho han fet amb mètodes equívocs. Viure en llibertat la nostra fe sembla impossible quan només perseguim l'eficàcia, el plaer, la nostra comoditat,...

Per això el tema tercer del curs, com una concreció del segon tema, ha de començar des de l'inici, des de una reformulació clara i coherent del que ja ens han ensenyat i creiem que sabem i vivim a la nostra vida cristiana. Perquè la nostra fe no es queda en una admiració de la figura de Jesucrist, la seva actitud i la seva condició de Fill de Déu, sinó que ha de aterrar a la nostra vida. La nostra fe no consisteix en complir uns manaments i seguir uns determinats preceptes, sinó fer nostre el seu missatge fins que ens convertim nosaltres mateixos en missatge viu de Jesús. Si els grans moments de la vida del Senyor són fonamentals per a la nostra salvació, la senzillesa, humilitat i quotidianitat de la seva Vida Oculta -el dia a dia dels seus trenta anys previs a la vida pública, que alguns consideren els únics veritablement importants, és el nou camí pel que se'ns ofereix la possibilitat de respondre com a cristians als reptes de la nostra vida de cada dia i fer creïble la nostra fe.

El cristià té la apassionant tasca de esdevenir "Alter Christus" -un Altre Crist- en la seva pròpia existència i col·laborar (co-redimir) en la nostra realitat. Però això no pot ser fruit només d'una bona intenció, ni molt menys d'un gest de supèrbia espiritual o exhibició de protagonisme, ni que sigui pel bé. És fruit de la gràcia del Déu que ens ha cridat. "Sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ell ha decidit cridar; perquè ell, que els coneixia des de

---

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d'17:00 a 19:00 h

Text de la fotografia de portada: millorar la vida quotidiana amb humilitat i senzillesa

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracin

sempre, els ha destinat a ser imatge del seu Fill, que així ha estat el primer d'una multitud de germans. I als qui havia destinat, també els ha cridat; i als qui ha cridat, també els ha fet justos; i als qui ha fet justos, també els glorifica" (Ro 8,28). Més que una responsabilitat culpabilitzadora, el que pesa sobre nosaltres és un Amor tan gratuït de part de Déu que només pot generar en nosaltres una confiada i responsable acció de gràcies.

És en aquest sentit que el tema tres ens presenta la necessitat de la participació del creient a l'eucaristia. No es tracta de fer un favor a Déu amb la nostra comunió ni complir un manament. L'eucaristia és el sagrament que fa possible l'increïble: deixar Déu prendre possessió de la nostra vida, per prendre nosaltres possessió de la seva divinitat, capaç de suscitar en nosaltres els més nobles anhels de servei i de santedat.

Mn. Ramon Mor

Ser feliç... Papa Francesc

Extraordinari missatge del Papa Francesc, sobre la felicitat. No para de sorprendre'ns. "Pots tenir defectes, estar ansiós i viure irriat algunes vegades, però no t'oblidis que la teva vida és la major empresa del món. Només tu pots evitar que hi vagi en decadència.

Hi ha molts que t'aprecien, admiren i t'estimen.

M'agradaria que recordessis: ser feliç, no és tenir un cel sense tempestes, un camí sense accidents, uns treballs sense cansament, unes relacions sense decepcions.

Ser feliç és trobar força en el perdó, esperança en les batalles, seguretat en la llotja de la por, amor en els desencontres.

Ser feliç no és només valorar el somriure, sinó també reflexionar sobre la tristesa.

No és just commemorar l'èxit, sinó aprendre lliçons en els fracassos.

No és just tenir alegria amb els aplaudiments, sinó tenir alegria en l'anonimat.

Ser feliç és reconèixer que val la pena viure la vida, malgrat tots els desafiaments, incomprendiments, i períodes de crisi.

Ser feliç no és una fatalitat del destí, sinó

una conquesta per a qui sap viatjar cap a dins del seu propi ésser.

Ser feliç és deixar de ser víctima dels problemes i tornar-se actor de la pròpia història.

És travessar deserts fora de si, i ser capaç de trobar un oasi en el recòndit de la nostra ànima.

És agrair a Déu cada matí pel miracle de la vida.

Ser feliç és no tenir por dels propis sentiments.

És saber parlar de si mateix.

És tenir coratge per sentir un "no".

És tenir seguretat per rebre una crítica, encara que sigui injusta.

És besar als fills, mimar els pares, tenir moments poètics amb els amics, encara que ells ens fereixin.

Ser feliç és deixar viure a la criatura lliure, alegre i simple, que viu dins de cada un de nosaltres.

És tenir maduresa per dir "em vaig equivocar".

És tenir la gosadia per dir "perdoneu".

És tenir sensibilitat per expressar "et necessito".

És tenir capacitat de dir "t'estimo"(...)

48è pelegrinatge a Lourdes

Abans de d'anar a Lourdes, molts amics ens diuen: reseu per mi, feu un petó a la Verge de part meva, enceneu un ciri, porteu una mica d'aigua... Donem fe de que hem complert tots els encàrrecs amb escreix.

En tornar de Lourdes són moltes les preguntes que ens fan: Com ha anat el viatge? Heu tingut algun contratemps? Creieu que val la pena anar cada any a Lourdes? Heu vist cap miracle?...

Les respostes sempre solen ser que el viatge ha anat bé, contratemps els propis d'anar amb malalts i gent gran.... Però a la de si val la pena anar a Lourdes cada any la resposta sempre és un Sí. Durant l'any a vegades ens replantegem si aquest any hi tornarem. Tot i que som un bon equip

a la Confraria, porta feina i maldecaps preparar el pelegrinatge, però sense adonar-nos-en tornem a fer els preparatius i diem: aquest any és l'últim i quant tornem diem un any més, per tant alguna cosa té Lourdes que fa que any rere any i tornem.

És una bona manera de viure la fe de manera molt intensa, l'ambient, els actes, la presència de gent d'arreu del món però que compartim la mateixa fe... tot ajuda a viure uns dies plens d'emocions i de sentir-te content de ser cristià. Per tant la resposta és aquest Sí rotund.

Si hem vist cap miracle? Doncs d'espectacular cap, però de petits miracles en

Col·laboracions

veus cada dia: la paciència dels malalts envers els voluntaris, que no sempre en sabem prou de cuidar-los, però que sempre estan contents i que sovint no demanem la seva curació si no la força per portar amb alegria la malaltia. La generositat dels voluntaris que dediquen uns dies, alguns de les seves vacances, a cuidar i treballar en favor dels malalts, l'alegria dels més joves, la germanor que hi ha entre tots... la pau que es respira a la Gruta, la fe amb que tothom besa

la roca on es va aparèixer la Verge... tot són petits, o grans, miracles que et fan acceptar les teves mancances, valorar el que tens, aprofundir en la fe i dir "Gràcies Déu meu, en Vós confio"

Tot això ho hem viscut en aquest any de la Misericòrdia, que a Lourdes és fa molt present. Hem celebrat l'acte penitencial, la Unció dels malalts, les Eucaristies a la Gruta i a Sant Josep, el rosari, les Vespres. Totes aquestes celebracions presidides per Mn. Jordi, el nostre consiliari, que ens ha ajudat a viure aquests dies de pelegrinatge.

Molt viscuts també la Missa Internacional, on unes 20.000 persones compartim el Cos de Crist, i la processó de les torxes uns dels actes més emocionants.

Us animem a compartir amb nosaltres el proper pelegrinatge, del 6 al 11 de setembre 2017, però com que queda encara una mica lluny, us convidem a participar als actes que anirem fent durant l'any. Us tindrem informats. Hi sou tots convidats.

Gràcies a tots els que vàreu pregar per nosaltres durant la nostra estada a Lourdes.

Josep i Conxa

Assemblea Diocesana Bisbat de Solsona

180 participants en la 12ª Trobada Diocesana de Vida Creixent a Bellpuig , presidida pel bisbe de Solsona, Xavier Novell

En la jornada del passat dimecres 5 d'octubre, Bellpuig acollí els actes de la "12ª Trobada Diocesana de Vida Creixent del Bisbat de Solsona", la qual fou presidida pel bisbe Mons. Xavier Novell i Gomà, acompanyat del president diocesà de Vida Creixent, Vicenç Quinquilla; el president Interdiocesà de Catalunya, Balears i Principat d'Andorra, Sergi Òliba i l'alcalde Salvador Bonjoch.

La jornada comença al matí en el recinte del Pavelló Poliesportiu de Bellpuig , amb la salutació a les cent vuitanta persones arribades des de moltes poblacions de la diòcesi de Solsona, compartint un

esmorzar de germanor. Després d'una pregària feta pel grup de Vida Creixent de Bellpuig sobre el Jubileu de la Misericòrdia del Papa Francesc, i abans de l'Assemblea, adreçà una salutació Vicenç Quinquilla president diocesà, agraint la presència a la trobada de l'alcalde de Bellpuig, Salvador Bonjoch. Els dona la benvinguda convidant a visitar la vila, i Sergi Òliba, significà les actives tasques dels animats grups de Vida Creixent del nostre país.

Es continuà amb l'Assemblea General del Moviment Cristià de Gent Gran de Vida Creixent, iniciant-se amb unes reflexions del president Quinquilla, valorant el fet de que "l'amistat compartida es fonamental en la vida dels grups". També, la secretària Miracle Llorens detallà la memòria d'activitats del curs ressaltant

Col·laboracions

que actualment són 29 els grups amb 387 membres a la diòcesi solsonina, i avançant que la Trobada Interdiocesana de Catalunya tindrà lloc el maig de 2017 a Solsona. S' aprovà el balanç econòmic presentat pel tresorer Jaume Borda.

Seguí una conferència del bisbe Xavier Novell, fent una anàlisi de l'actual problemàtica de la situació social que vivim, "en uns moments en què la família pateix una crisi de destrucció moral". Remarcà especialment el balanç satisfactori dels actuals projectes e iniciatives diocesanes en atenció als més necessitats, remarcant "cuidem els més fràgils".

La dotzena trobada continuà a l'església de Sant Nicolau de Bari, amb unes explicacions sobre el mausoleu de Ramon

Folch de Cardona, per la periodista i tècnica municipal Maria Àngels Capell. Després fou oficiada una missa concelebrada presidida pel bisbe Xavier Novell, acompanyat del rector de Bellpuig Mn. Alfons Busto; el Vicari General i rector de Tàrrrega, Mn. Josep Maria Vilaseca, i altres capellans i diaques del bisbat. Feren les pregàries i ofrenes els membres de Vida Creixent, acabant-se amb el cant de l'himne de Vida Creixent.

La cloenda de la dotzena trobada tingué un animat dinar de germanor en un cèntric establiment de Golmés-Mollerussa, amb un pastís commemoratiu de la festa, i fent-se una rotllana final interpretant l'Hora dels Adéus.

Informació i fotos de *Josep Castellà Gené*

Pelegrinatge a Roma, 18 al 21 de setembre de 2016

El Papa Francesc al proclamar l'Any del Jubileu o Any de la Misericòrdia ha mogut moltes consciències. Algunes buscant un bé espiritual i creixement en la fe, altres buscant un turisme religiós o potser les dues coses. En quan a turisme potser hagués triat un altre lloc ja que a Roma ja hi havia estat 3 vegades. Vaig decidir apuntar-m'hi per la inquietud de renovar i augmentar la fe. Al tornar del viatge he fet algunes reflexions:

-Tot repassant el llibret que ens varen donar a l'inici del Pelegrinatge, hi ha una Pregària molt maca del Papa Francesc. La rellegeixo i la medito...la mirada plena d'amor allibera. No hagués guanyat més jubileu fent una almoina a Càritas amb aquests 695€ gastats en el viatge?

-La vida és un pelegrinatge i cada pas que fem el paisatge és diferent. Necessitem, símbols que ens animin a caminar per no caure. En el camí de la vida hi ha obstacles, pedres, pujades i baixades, ponts i túnels per anar superant. En aquest viatge a Roma els obstacles han sigut les cues, passar controls, vigilar que no ens robin, i caminar per acabar esgotats físicament. Però això no és res quan l'Esperit ens diu: "ànims, no us canseu"...passeu la Porta de la Misericòrdia!

-Portes de la Misericòrdia ? : n'hem passat 4 i diuen que és necessari per guanyar el Jubileu. Crec que el Jubileu ja el tenim guanyat si acceptem l' Amor

de Déu tant gran. Hem fet el que estava programat: passar les 4 portes, 1.Santa Maria La Major, 2.Sant Pau Extramurs, 3.Sant Joan de Laterà, 4.Sant Pere del Vaticà. Molts dels assistents pelegrins ja havíem passat la porta del Santuari de La Salut i d'altres. Al estar a Roma aquests dies, havíem de passar més portes. Portes que ens facin deixar els defectes i egoïsmes i entrar a la Misericòrdia i al perdó de Déu. No n'hi ha prou amb això. La resposta a aquest AMOR DE DÉU és de perdonar i estimar els germans, propers i llunyans, amb una actitud de cor i de fets testimonials en el dia a dia.

-Érem 165 persones de la Diòcesi de Terrassa, unes 60 de Sabadell, Sant Cugat, Castellar, Sant Feliu del Racó, Terrassa i altres. Ens acompanyava el Sr. Bisbe Josep Àngel Saiz, el Vicari Episcopal i alguns sacerdots més. Entre ells el rector de Sant Feliu del Racó que anava amb la nostra colla. Un petit grupet amb qui hem compartit estones de diàleg per dinar, sopars i actes religiosos. Una de les portes amb una breu introducció i pregària per descobrir el sentit espiritual de "passar la Porta" la va dirigir mossèn Ramón Villarino. Hem de passar altres portes, la porta de casa, la porta dels hospitals, la porta de la mandra, la por, l'egoïsmes...portes que no es tanquin sinó que s'obrin a ser millors.

-L'organització tècnica del viatge molt bona, però les guies i coordinadors ja tenien prou feina amb les explicacions

Col·laboracions

històriques i culturals. Quina era la finalitat primordial d'aquest pelegrinatge Diocesà? Suposo que era donar un sentit espiritual al Jubileu i en aquest sentit em va semblar una mica fluixet de contingut. La majoria dels assistents, ja sabíem de què anava això de l'Any jubilar, ja que érem de diverses Parròquies i comunitats, ho havíem sentit durant les misses, però convenia recordar-ho. Vaig trobar a faltar entre els assistents més signes de comunitat. Molts no ens coneixíem i potser el primer dia hagués anat bé, fer grups i presentacions per sentir-nos més "poble de Déu", i participació dels laics, ja que és el tema primordial d'aquest curs a Vida Creixent i molts dels participants érem gent gran.

-De quina manera els laics, tant personal com parroquialment, som enviats de la misericòrdia? Com podem exercir la misericòrdia en les nostres comunitats si no hi ha comunicació ni diàleg?

-Molt atapeït de visites turístiques, (Coliseum, Foro Romà, Excavacions de Sant Clemente I, San Pietro in Vincolo (Moisés), Basíliques (San Juan de Letrán, Sant Pau Extramurs, Santa Maria la Major) Ciutat del Vaticà, Basílica de Sant Pere i Capella Sixtina, Fontana de Trevi, ... i d'altres tot passant amb l'autocar escoltant les explicacions de la guia.

-L'allotjament fou a la Casa Juan de Àvila, amb tots els serveis com un hotel de 4**** Al finalitzar la jornada tots anàvem molt cansats i era difícil introduir uns espais de reflexió més espirituals

al acabar el sopar. Només desitjàvem descansar perquè cada dia ens calia matinar per seguir el programa previst, adaptant-nos als canvis i improvisacions.

-L'audiència amb el Papa Francesc que tant esperàvem, una decepció per part de tots. En primer lloc no ens varen situar al lloc previst i les paraules del Papa de salutació va ser molt general dirigint-se amb castellà als pobles de Hispanoamèrica i Espanya. Catalunya i Terrassa no hi érem? Tot això no té massa importància, el que cal és que les paraules sobre la "misericòrdia" que el Sant Pare va dirigir a tot el món en diversos idiomes, les posem en pràctica per aconseguir la pau i la fraternitat.

-En quan al Sagrament de la Reconciliació, no es podia fer una Celebració Comunitària? Segons els nostres pastors s'havia de fer individualment i amb 160 pelegrins de la Diòcesis de Terrassa encara hi seríem. Suposàvem que cadascú ja venia amb la feina feta o ho faria a la tornada.

Resumint: La intenció d'aquest pelegrinatge és de rebre el do de l'Esperit, no hem anat a "guanyar" res, i aquest do el podem rebre aquí o a qualsevol lloc sempre que tinguem el cor obert i disposat a la pregària i a la misericòrdia vers els germans, en el dia a dia. Personalment em falta molt per créixer en aquest pelegrinatge de fe, però el moviment de Vida Creixent m'ha ajudat.

Assumpta Codina

Aturar-se. Cicle C **El més enllà de la persona**

El sentit del tacte és el que més relaciona la persona amb la realitat externa. I quan es tracta del més enllà, seguim discorrent amb els criteris de posseir, de tocar, d'estar en llocs, etc.

Un dia uns periodistes de la premsa del cor tramaren una martingala per fer quedar malament Jesús.

Mestre, la llei de Moisès diu que si un home casat mor sense fills, que el seu germà es casi amb la dona del difunt.

Doncs bé, hi va haver un cas que eren set germans. Tots, successivament, es casaren amb aquella dona perquè moriren sense tenir fills. Finalment ella també morí. Aquesta dona en la resurrecció de quin dels set serà l'esposa?

Formular aquesta pregunta és voler equiparar la vida eterna a la vida caduca d'aquest món. Per això Jesús els va respondre categòricament: Els ressuscitats ja no prendran marit ni muller, perquè ja no podran morir mai més. Jesús afirma amb aquestes paraules que no accepta que l'estat de l'home ressuscitat sigui calcat de l'estat present. La procreació és necessària en aquest món. A l'altra vida, no caldrà assegurar la continuïtat de l'espècie humana.

Les relacions humanes -conèixer-nos i estimar-nos- seran elevades a un nivell diferent. "Seran com àngels" diu el Mestre. En aquest estat nou, deixaran de tenir vigència les limitacions de la creació present. No serem uns sers extraterrestres, sinó una nova condició, la de l'Esperit, impossible d'emmarcar dins el temps i l'espai: carrers, cases, etc.

El nostre Déu -segons el testimoni de Moisès, autor citat pels jueus periodistes de la premsa del cor, que no admetien la resurrecció- és un Déu de vius, no un Déu de morts tal com l'hem reduït sovint els cristians dels últims segles.

Visca Jesús que ens ha donat i proclamat la vida per sempre!

Mn. Pere - diaca

LLIBRE

Vers una espiritualitat dels sentits, de José Tolentino Mendonça. Assaig 35. Fragmente editorial, Barcelona, 2016, 59 pàgines.

Una amiga m'ha posat el llibre en les mans i en poc temps (veieu la brevetat) he pogut llegir-lo.

M'ha semblat interessant començar presentant l'autor: José Tolentino Mendonça, va néixer en 1965 a Madeira (Portugal). Doctor en Teologia Bíblica. Professor de la Universitat Catòlica de Portugal. Poeta.

Més que comentar-lo, destaco algunes idees, frases referències:

-Parla críticament de la mania dels teòlegs antics de classificar els sentits humans com a "més dignes" o "menys espirituals". Comparteixo la seva opinió.

-Es recrea en el salm 139, en què s'exalta Déu que ens coneix com som. Com a cos, per exemple v.15.

-Parla del tacte, com el primer ull.

Recordem els nens, els nadons tocant-lo tot. Diem com lloc comú que els nens són "tot mans".

-Parla del gust com l'art del desig, del anar més enllà. Quan la humanitat va aprendre a cuinar els seus aliments, es va triplicar la seva capacitat cerebral.

-Distingeix entre sentir i escoltar, entre veure i mirar...

-Parla de recuperar la flor abans que el perfum elaborat, de la percepció de la realitat natural que ens envolta abans de veure-la a través de TV o mòbil...

-Parla d'una mística de ulls oberts, fixant-

se en l'art paleocristià. En ell es veu els orants en peu, amb el cap alçat, braços o mans oberts i...ulls oberts.

Cito textualment: "Ens falten avui no només mestres de la vida interior, sinó senzillament de la vida, d'una vida total, d'una existència digna de ser viscuda"

XIII MOSTRA DE CINEMA ESPIRITUAL DE CATALUNYA

Promoguda per la Generalitat a través de la Direcció d'Afers religiosos, es realitzarà del **15 al 30 de novembre de 2016**.

20 pel·lícules que recullen tant la sensibilitat d'alguna o algunes de les tradicions religioses, com films que plantegen les grans qüestions: vida-mort, llibertat, amor, malalties, justícia, solidaritat...

20 sales de projeccions, en diverses ciutats: Caixaforums. Filmoteques. Cinemes. Universitats. Centres Penitenciaris...

20 ponents, que faran la presentació i conduiran el debat.

Com que la llista és llarga, us poso els canals d'informació.

www.gencat.cat/afersreligiosos
tel. 93 554 58 52

<https://www.facebook.com/afersreligiosos/>

Sobretot el primer. Ja han penjat el llistat de pel·lícules, sales i programes.

Agenda 2016/2017

Novembre

Dijous 3: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema III – LA VIDA OCULTA DE CRIST
ENS CONTINUA PARLANT.

Desembre

Dijous 15: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema IV – COM SANTIFICAR LA GENT
GRAN LES REALITATS TEMPORALS.
Celebració del Nadal.

2017

Gener

Dijous 12: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema V – L'EVANGELITZACIÓ DEL MÓN
A TRAVÉS DE L'EXEMPLE.

Dijous i divendres 26 i 27: Curset Vida Creixent

Matins de 9:30 a 13:30, per ampliar i aprofundir el coneixement del Moviment. Al carrer Valencia 244, planta 4a, sala d'actes. Cal inscripció a la secretaria de 5 a 7 de la tarda.

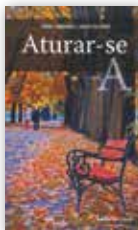
Febrer

Dijous 2: Celebració de la Candelera
Simeó i Anna patrons de Vida Creixent.
Basílica Sant Josep Oriol. A les 12:30 del matí. Presidida per l'Arquebisbe Mons. Joan Josep Omella. Obert ha tothom, us esperem.

Dijous 9: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema VI – L'EVANGELITZACIÓ DEL MÓN
A TRAVÉS DE L'AMISTAT.

**TEMARI DEL CURS 2016-2017, "PAPER
DELS LAICS EN L'ESGLÉSIA I EN
EL MÓN" DE MONS. JAUME PUJOL,
ARQUEBISBE DE TARRAGONA.**

Aquests llibres, són un recull de "reflexions", dels Evangelis de Sant Mateu, any litúrgic A, de Sant Marc, any litúrgic B, i de Sant Lluc, any litúrgic C. Del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé, al preu de 10 euros cadascun. Els trobareu a la secretaria i a les llibreries Claret.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a divendres en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer Valencia 218, 1er,2a, esq. - Barcelona - 08011

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN